BOOMI INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL

An international open access, peer- reviewed, refereed journal

மகாகவி பாரதியாரின் சூழல் சிந்தனை: ஏகத்துவக் கோட்பாடும் நிலைத்தன்மை நெறிகளும்

Ecological Thought of Mahakavi Bharathi: The Concept of Oneness and Sustainability Principles

ஆசிரியர் : ஸ்ரீசன்மதி ம.

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், முதுகலைத் தமிழியல் மற்றும் உயராய்வுத்துறை, செல்லம்மாள் மகளிர் கல்லூரி, கிண்டி, சென்னை- 32

இணை ஆசிரியர்: முனைவர் கி. புவனேஸ்வரி

உதவிப்பேராசிரியர், முதுகலைத் தமிழியல் மற்றும் உயராய்வுத்துறை, செல்லம்மாள் மகளிர் கல்லூரி, கிண்டி, சென்னை- 32

Author: Srisanmathi M

Research Scholar, PG Tamil and Research Department, Chellammal Women's College, Guindy, Chennai- 32, Tamilnadu, India

srisanmathi27@gmail.com , 9840967289.

Co Author : Dr. K. Bhuvaneswari

Assistant Professor, PG Tamil and Research Department, Chellammal Women's College, Guindy, Chennai- 32, Tamilnadu, India

bhuvanacwc@gmail.com, 9884425780.

Abstract:

This research paper analyzes the ecological philosophy embedded in the works of Mahakavi Subramania Bharathi through the lens of modern Eco-criticism and Deep Ecology. The primary objective of this study is to explore how Bharathi attributes an intrinsic value to nature, moving beyond treating it as a mere poetic backdrop or a source of imagery. Centered on his prose-poetry (Vasana Kavithai), the paper examines Bharathi's core concept of oneness ("All that exists is one substance"), which shifts the paradigm from human-centered anthropocentrism to an eco-centric worldview. The study delves into his divine evaluation of the five elements (Pancha Bhootas), viewing them not as mere consumable resources but as vital life forces. Furthermore, it highlights Bharathi's vision of 'Eco-justice' through his advocacy for the well-being of all living beings, his philosophical acceptance of natural cycles, and his implicit call for resource conservation and sustainability. Ultimately, this paper establishes that Bharathi's ecological thought transcends conventional religious beliefs, forming a holistic Eco-Philosophy that seamlessly integrates with his vision of social and political liberation.

Key Words:

Bharatiyar – Eco-thinking – Eco-criticism – Oneness (Monism) – Consciousness – Sustainability – Theological philosophy – Eco-justice.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

இவ்வாய்வுக் கட்டுரை, மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் படைப்புகளில் பொதிந்துள்ள சூழல் தத்துவங்களை நவீன சூழல் திறனாய்வு மற்றும் ஆழ்நிலை சூழலியல் கோட்பாடுகளின் பின்னணியில் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. இயற்கையை வெறும் கவிதை உவமைகளாகக் கருதாமல், அதற்குரிய உள்ளார்ந்த மதிப்பை பாரதி எவ்வாறு வழங்கியுள்ளார் என்பதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும். பாரதியின் வசன கவிதைகளில் வெளிப்படும் "உள்ளதெல்லாம் ஒரே பொருள்" என்ற ஏகத்துவக் கோட்பாடு, மனிதனை மையமாகக் கொண்ட பயன்பாட்டுவாதத்தை மறுத்து, இயற்கையை மையமாகக் கொண்ட உலகளாவிய சமத்துவத்தை முன்வைக்கிறது. ஐம்பூதங்களை வெறும் வளங்களாகப் பார்க்காமல், அவற்றை உயிர் மூலமாகவும் தெய்வீக ஆற்றலாகவும் பாரதி அடையாளப்படுத்துகிறார். மேலும், பிற உயிரினங்களின் வாழ்வுரிமையை வலியுறுத்தும் 'சூழல் நீதி', இயற்கைச் சுழற்சியை நேர்மறையாக ஏற்கும் மெய்யியல் மற்றும் இயற்கை வளங்களை எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்காகப் பாதுகாக்கும் 'நிலைத்தன்மை நெறிகள்' ஆகியவற்றை பாரதியின் கவிதைகள் எவ்வாறு தாங்கி நிற்கின்றன என்பதை இக்கட்டுரை விரிவாக விளக்குகிறது. முடிவாக, பாரதியின் சூழல் சிந்தனையானது சமூக, அரசியல் விடுதலையோடு பிணைக்கப்பட்ட ஒரு முழுமையான சூழல் மெய்யியல் என்பதை இவ்வாய்வு நிறுவுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்:

பாரதியார் – சூழல் சிந்தனை – சூழல் திறனாய்வு – ஏகத்துவம் – மெய்யறிவு – நிலைத்தன்மை – தெய்வீக மெய்யியல் – சூழல் நீதி.

முன்னுரை

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் (1882–1921) மெய்யறிவுத் தேடலின் ஒரு பகுதியாகவே சூழல் சிந்தனையைக் காண வேண்டியது அவசியமாகிறது. சூழல் திறனாய்வு (Ecocriticism) அணுகுமுறையானது, இயற்கையை வெறும் கவிதைப் பின்னணியாகவோ அல்லது உவமைகளுக்கான களமாகவோ கருதாமல், அதற்கு ஒரு உள்ளார்ந்த மதிப்பை வழங்கும் விதமாக இலக்கியப் படைப்புகளைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. பாரதியின் படைப்புகளில் காணப்படும் மனித இயற்கை உறவு, இயற்கை வளங்களின் முக்கியத்துவம் மற்றும் நிலைத்தன்மை பற்றிய கருத்துக்கள் ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்ய, இந்த நவீன சூழல் திறனாய்வுக் கோட்பாடு மிகவும் இன்றியமையாததாக உள்ளது.

அண்டத்தின் ஏகத்துவம்: 'உள்ள தெல்லாம் ஒரே பொருள்'

பாரதியின் சூழல் தத்துவத்தின் மையக்கரு, வசன கவிதையான **'காட்சி முதற்கிளை'யில்** ஆழமாக வெளிப்படுகிறது. அவர் அண்டத்தில் உள்ள அனைத்தையும் இனியவை, நல்லவை என்று அங்கீகரிக்கிறார்: "இவ்வுலகம் இனியது இதிலுள்ள வான் இனிமையுடைத்து; காற்றும் இனிது. தீ இனிது. நீர் இனிது. நிலம் இனிது. ஞாயிறு நன்று; திங்களும் நன்று." 1 (பாரதியாரின் வசனக் கவிதை 1. காட்சி)

இயற்கையின் அனைத்து அங்கங்களையும் சமத்துவத்துடன் கருதும் இந்த அணுகுமுறை, "இவ்வுலகம் ஒன்று. ஆண், பெண், மனிதர், தேவர், பாம்பு, பறவை, காற்று, கடல், உயிர், இறப்பு - இவையனைத்தும் ஒன்றே. ஞாயிறு, வீட்டுச்சுவர், ஈ, மலையருவி, குழல், கோமேதகம், - இவ் வனைத்தும் ஒன்றே... உள்ள தெல்லாம் ஒரே பொருள்; ஒன்று."2 (பாரதியும் உலகமும் ப. எண். 40) என்ற மகத்தான தத்துவத்தில் நிலைபெறுகிறது. இது மனிதரை மையமாகக் கொண்ட பயன்பாட்டுவாதத்திலிருந்து விலகி, இயற்கையை மையமாகக் கொண்ட ஓர் அமைப்பை நோக்கி நகரும் ஆழ்நிலை சூழலியலின் முன்னோடிப் பார்வையாகக் கருதப்படுகிறது.

ஐம்பூதங்களின் தெய்வீக மதிப்பீடு

பாரதி பஞ்ச பூதங்களுக்கு ஒரு புனிதமான, தெய்வீக மதிப்பை வழங்குகிறார். பஞ்ச பூதங்களின் மூலாதாரம் உயிர் என்பதை விளக்கும்போது,

"நீ காற்று, நீ தீ, நீ நிலம், நீ நீர், நீ வானம்" 3

(பாரதி வசனக் கவிதை)

என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்த கூற்று, பாரதியின் ஆன்மீகமே சூழலியலாக மாறுவதைக் காட்டுகிறது. நிலம், நீர், காற்று ஆகியவை வெறும் வளங்கள் அல்ல, அவை மனித வாழ்வுக்கான அடித்தளத்தை வழங்கும் தெய்வீக ஆற்றல்கள் ஆகும்.

சூழல் நீதியும் உலகளாவிய இன்பமும்

பாரதியின் மானுட மெய்யியல், அனைவரும் சமம் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. இந்தச் சமத்துவப் பார்வை, மனிதர்களுக்குள் மட்டுமன்றி, இயற்கை முழுவதற்கும் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

"எல்லா உயிரும் இன்பமெய்துக.
எல்லா உடலும் நோய் தீர்க.
எல்லா உணர்வும் ஒன்றாதலுணர்க.
தான் வாழ்க.
அமுதம் எப்போதும் இன்ப மாகுக." 4

(பாரதி வசனக் கவிதை)

இந்த வரிகள், மனிதர்களைப் போல பிற உயிர் வடிவங்களும் செழித்து, இன்பமுடன் வாழ வேண்டும் என்ற நிலைத்தன்மைக்கான உறுதியான கோரிக்கையாக அமைகின்றன. **"அமுதம் எப்போதும் இன்ப மாகுக"** என்ற விருப்பம், இயற்கை வளங்கள் மற்றும் உயிர்ப்பன்மையை அழிவில் இருந்து பாதுகாத்து, அவை நிரந்தர இன்பத்தை வழங்க வேண்டும் என்ற நீடித்த வாழ்வுக்கான விதியைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

இயற்கைச் சுழற்சியின் தத்துவ அங்கீகாரம்

பாரதியின் சூழல் மெய்யியல், இயற்கைச் சுழற்சிகளின் நியதியை, குறிப்பாக வாழ்வு மற்றும் அழிவுச் சுழற்சியை, ஒரு நேர்மறையான பார்வையில் அங்கீகரிக்கிறது. அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

"காத்தல் இனிது, காக்கப் படுவதும் இனிது.
அழித்தல் நன்று, அழிக்கப்படுதலும் நன்று.
உண்பது நன்று, உண்ணப் படுதலும் நன்று.
சுவை நன்று, உயிர் நன்று, நன்று, நன்று," 5

(பாரதி வசனக் கவிதை)

சாதாரண மனிதர்கள் அழித்தல் அல்லது உண்ணுதல் போன்ற செயல்களை எதிர்மறையாகக் கருதும்போது, பாரதி இந்தச் செயல்களையும் 'நன்று' என்று வரையறுக்கிறார்.

பாரதியின் நிலைத்தன்மைக் கோரிக்கையும் வளப் பாதுகாப்பும்

பாரதியின் ஏகத்துவக் கோட்பாடு, வளங்களின் பயன்பாட்டிற்கான உரிமையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. ஐம்பூதங்களை உயிர் மூலமாகக் காணும் பார்வை , வளங்கள் ஒரு தலைமுறையால் அழிக்கப்பட்டுவிடாமல், நிரந்தரமாக இன்பம் அளிக்கும் வண்ணம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நீடித்த வாழ்வுக்கான விதியை உள்ளடக்கியுள்ளது.

வளங்கள் மற்றும் உயிரினங்களை 'அமுதம்' என்று கருதுவது, அவற்றின் மதிப்பை ஒருபோதும் குறைத்து மதிப்பிடக்கூடாது என்பதைக் குறிக்கிறது.

இலக்கியப் பரப்பில் தாக்கம்

பாரதியின் புரட்சிகரமான தெய்வீக-சமத்துவப் பார்வை, தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கையைப் பார்க்கும் பார்வையை மாற்றியமைத்தது. அவர் நிறுவிய **'உள்ள தெல்லாம் ஒரே பொருள்'** என்ற அடித்தளம், இயற்கையையும் சமூகத்தையும் பிரிக்க முடியாத ஒன்றாகப் பார்க்கும் ஒரு மரபைத் தொடங்கியது. அதாவது, சூழலியலைத் தவிர்த்து, சமூக அல்லது அரசியல் விடுதலை என்பது முழுமையற்றது என்ற பார்வையை அவரது படைப்புகள் ஆழமாக விதைத்தன.

முடிவுரை

பாரதியாரின் சூழல் சிந்தனை, அவரது தேசியவாதம் மற்றும் சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களுடன் இணைந்து, சமய நம்பிக்கைகளைத் தாண்டிய ஒரு முழுமையான **'சூழல் மெய்யியலாக'** (Eco-Philosophy) உருப்பெறுகிறது.

அவர் இயற்கையின் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் தெய்வீகமாக மதித்து, மனிதன் இந்தப் பரந்த அண்டச் சுழற்சியின் ஒரு அங்கமாக மட்டுமே செயல்பட வேண்டும் என்ற நிலைத்தன்மைக்கான நெறியை உருவாக்கினார்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. பாரதியாரின் வசனக் கவிதைகள், ebook, Amazon kindle.
2. மகாகவி பாரதியார் கவிதைகள், நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை, 2016
3. S. Uma / 2022. பாரதியாரின் மெய்யியல் சிந்தனை ஓர் ஆய்வு. Indian Research Journal of Technical (IRJT). Vol. 4.